

Γενοκτονία Ελλήνων Μικράς Ασίας: Η Ημέρα Εθνικής Μνήμης δεν επιτρέπει ανατολίτικα παζάρια

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Οι μεγάλες εορτές για τον Ελληνισμό δεν ταυτίζονται μόνο με την θρησκευτικότητά του αλλά αποτελούν έναυσμα για την διατήρηση της εθνικής μνήμης όπως αυτή διατυπώθηκε μέσα από τους αγώνες για την ελευθερία, θυμίζοντας μας σε πολλές περιστάσεις τις θυσίες των προγόνων μας.

Του Νικολάου Ζαΐμη

Η σημερινή επέτειος έρχεται να μας θυμίσει τις λέξεις εκείνες τις οποίες έγραφε ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος προς τον Ελευθέριο Βενιζέλο λίγο πριν τη μεγάλη καταστροφή της Μικρασίας. «Ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας, το Ελληνικό Κράτος αλλά και σύμπαν το Ελληνικό Έθνος κατεβαίνει πλέον εις τον Άδην, από τον οποίον καμία πλέον δύναμη δεν θα δυνηθεί να το αναβιβάσει και να το σώσει...» Μαρτυρικό υπήρξε το τέλος του Ιεράρχη που με το αίμα του για την πίστη του Χριστού και την αυταπάρνηση του ποιμένα να μην εγκαταλείψει το ποίμνιό του, κέρδισε την Αγιότητα. Μαρτυρικό υπήρξε το τέλος χιλιάδων Ελλήνων που σφαγιάστηκαν από τις ορδές των εθνικιστών Τούρκων του Κεμάλ Ατατούρκ και του Νουρεντίν Πασά.

Η ζωντανή μνήμη αποτρέπει συμβιβασμούς

Ζωντανές, όμως, παραμένουν **οι μαρτυρίες των ξεριζωμένων Ελλήνων** οι

οποίοι μετά από αιώνες παρουσίας στη γη της Ιωνίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας, της Ανατολικής Θράκης, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα αγιασμένα αυτά χώματα. Μαρτυρίες που διασώθηκαν από γενιά σε γενιά για τα φοβερά εγκλήματα που έγιναν εκείνες τις τελευταίες ημέρες του Αυγούστου σε εκείνες τις περιοχές.

Για τους γείτονες Τούρκους τα όσα συνέβησαν το 1922 στη Σμύρνη και στα περίχωρά της αποτελεί ένα σημαντικό “ιστορικό κεφάλαιο”. Τι και αν εγκλημάτησαν ενάντια στην ανθρωπότητα; Τι και αν στιγματίστηκαν από το αίμα χιλιάδων αθώων ψυχών; Για αυτούς το συγγνώμη παραμένει λέξη άγνωστη. Για εμάς, τους Έλληνες, τα όσα συνέβησαν στη Μικρά Ασία εκείνο το θέρος αποτελούν χρέος να μην ξεχάσουμε. Να μην συμβιβαστούμε με το ατιμώρητο έγκλημα για το οποίο ορισμένοι ακόμα καυχώνται. Κάθε συμβιβασμός στην εθνική συλλογική μνήμη μπορεί να ανοίξει την Κερκόπορτα για άλλα δεινά. Η σταυρική πορεία του Μικρασιατικού Ελληνισμού επιτάσσει η **“εθνική μνήμη”** να μην λησμονηθεί στον βωμό καμίας διπλωματίας ή οποιουδήποτε συμφέροντος. Μόνο τότε η προσδοκία της ανάστασης της Ρωμιουσύνης θα είναι διακαιομένη.

Οι αριθμοί δεν επιτρέπουν ανατολίτικα παζάρια

Για την ιστορία η **Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος** καθιερώθηκε με ομόφωνη απόφαση της **Βουλής των Ελλήνων στις 24 Σεπτεμβρίου 1998**

και τιμάται κάθε χρόνο στις 14 Σεπτεμβρίου. Είχε προηγηθεί το 1994, ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, όπου η 19η Μαΐου, τιμάται ως ημέρα εθνικής μνήμης για την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου.

Την πρωτοβουλία είχαν αναλάβει τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με μικρασιατική καταγωγή, ο **Γιάννης Καψής**, ο **Γιάννης Διαμαντίδης** και ο **Γιάννης Χαραλάμπους**. Στο σχετικό υπόμνημα που κατέθεσαν στη Βουλή τον Μάιο του 1997 έγραφαν ότι “Η κατάρρευση των ελληνικών δυνάμεων το 1922 στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, λεηλασίες και η προσφυγιά που ακολούθησαν, αποτελούν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικράς Ασίας”.

Την τερατώδη αυτή γερμανική σύλληψη πρώτοι οι Νεότουρκοι ανέλαβαν να κάνουν πράξη. Δεν υπήρξε ενέργεια αυθόρμητη, αλλά μία συστηματική προσπάθεια που ξεκίνησε στις αρχές του 20ου αιώνα και εμπεριείχε όλα τα στοιχεία εκείνα τα οποία συνιστούν μία **Γενοκτονία**. 1.500.000 νεκροί, εκατοντάδες χιλιάδες αγνοούμενοι και αιχμάλωτοι, 1.500.000 πρόσφυγες. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. **Δεν επιτρέπουν ανατολίτικα παζάρια.**

